

Rezonans Kulübü

Sanat Dergisi

Eylül 2024 Sayısı

İçindekiler

Rezonans Kulübü Ön Sözü	3
Müzik Dağıtımının Evrimi: Fiziksel Formatlardan Dijital Çağa Muhammed Berat Ensari	4
Flamenko; Aşk, İsyân, Haykırışın Müziği Atakan Dinçer	6
“Yanılmak” Şiiri Şevket Mutlu Sütçü	9
Cesur Yeni Dünya Kitabı İncelemesi Esmanur Polater	10
“Durulmak” Şiiri Murat Eren Kutlu	13
Puantilizim Çalışması Zeynep Kanık	14

Rezonans Kulübü Ön Sözü

Geçmişten günümüze sanat, entelektüel bir toplum oluşturma konusunda en önemli rollerden birini oynamıştır. Entelektüel gençliği bir araya toplamayı amaçlayan kulübümüzün sanatsever üyeleri ve takipçileri yürüdüğümüz doğrultunun vazgeçilmezleridir. Onların sesini Rezonans Kulübümüz'ün dördüncü sanat dergisinde sizlerle paylaşmaktan gurur duyuyoruz!

Bizi takip etmek için;
Instagram: [rezonans_kulubu](#)
YouTube: [Rezonans Kulübü](#)

Müzik Dağıtımının Evrimi: Fiziksel Formatlardan Dijital Çağa

Müzik dağıtımı, tarih boyunca teknolojik ve kültürel değişimlere bağlı olarak büyük bir evrim geçirmiştir. Bu süreç, sanatçılardan dinleyicilere kadar müziğin erişilebilirliğini ve tüketim biçimlerini radikal şekilde dönüştürmüştür. Bu yazıda, müzik dağıtımının tarihsel gelişimini inceleyeceğiz ve dijital çağın getirdiği yenilikleri ele alacağız.

Muhammed Berat Ensari

Müzik dağıtımının ilk dönemi, 19. Yüzyılda başlamış ve 78 devirli plaklarla şekillenmiştir. Bu plaklar, müziğin geniş kitlelere ulaşmasını sağlamış, ancak sınırlı kapasite ve kırılabilirlik gibi dezavantajları vardı. 1940'larda, 33 1/3 devirli uzunça ismi verilen plaklara geçiş yapılmış, bu da müzik albümlerinin daha uzun süre dinlenebilmesini sağlamıştır. 1960'ların sonunda kasetlerin piyasaya sürülmesi, müzik dinleme deneyimini daha taşınabilir ve kişisel hale getirmiştir. Kasetler, hem kolay taşınabilir olmaları hem de müziğin kopyalanmasını ve paylaşılmasını kolaylaştırmaları sayesinde büyük bir popülerlik kazanmıştır.

1980'lerin başında, CD'ler (kompakt diskler) müzik endüstrisini bir kez daha dönüştürmüştür. CD'ler, müzik kalitesini artırmış ve fiziksel formatların sunduğu sınırlamaları büyük ölçüde ortadan kaldırmıştır. Ancak, dijital teknolojinin yükselmesi, müzik dağıtımında bir devrimin başlangıcını işaretlemiştir. 1990'ların sonunda ve 2000'lerin başında MP3 formatı ve dijital müzik dosyaları, müzik paylaşımını ve dağıtımını yeniden tanımlamıştır. MP3'ün sunduğu sıkıştırma ve kolay paylaşım özellikleri, müziğin dijital ortamda hızla yayılmasını sağlamıştır.

2000'lerin ortalarından itibaren, streaming servisleri müzik endüstrisinde bir devrim yaratmıştır. Spotify, Apple Music ve Tidal gibi platformlar, müzik dinleme alışkanlıklarını köklü bir şekilde değiştirmiştir. Bu servisler, kullanıcıların geniş müzik kütüphanelerine erişmesini sağlayarak, fiziksel medya satışlarının gerilemesine neden olmuştur. Streaming servisleri, müzik dinleme deneyimini daha kişiselleştirilmiş hale getirirken, aynı zamanda sanatçılara doğrudan dinleyicilere ulaşma imkanı sunmuştur. Bununla birlikte, bu model, müzik gelirlerinin nasıl dağıldığını ve sanatçılarla plak şirketleri arasındaki ilişkileri yeniden şekillendirmiştir.

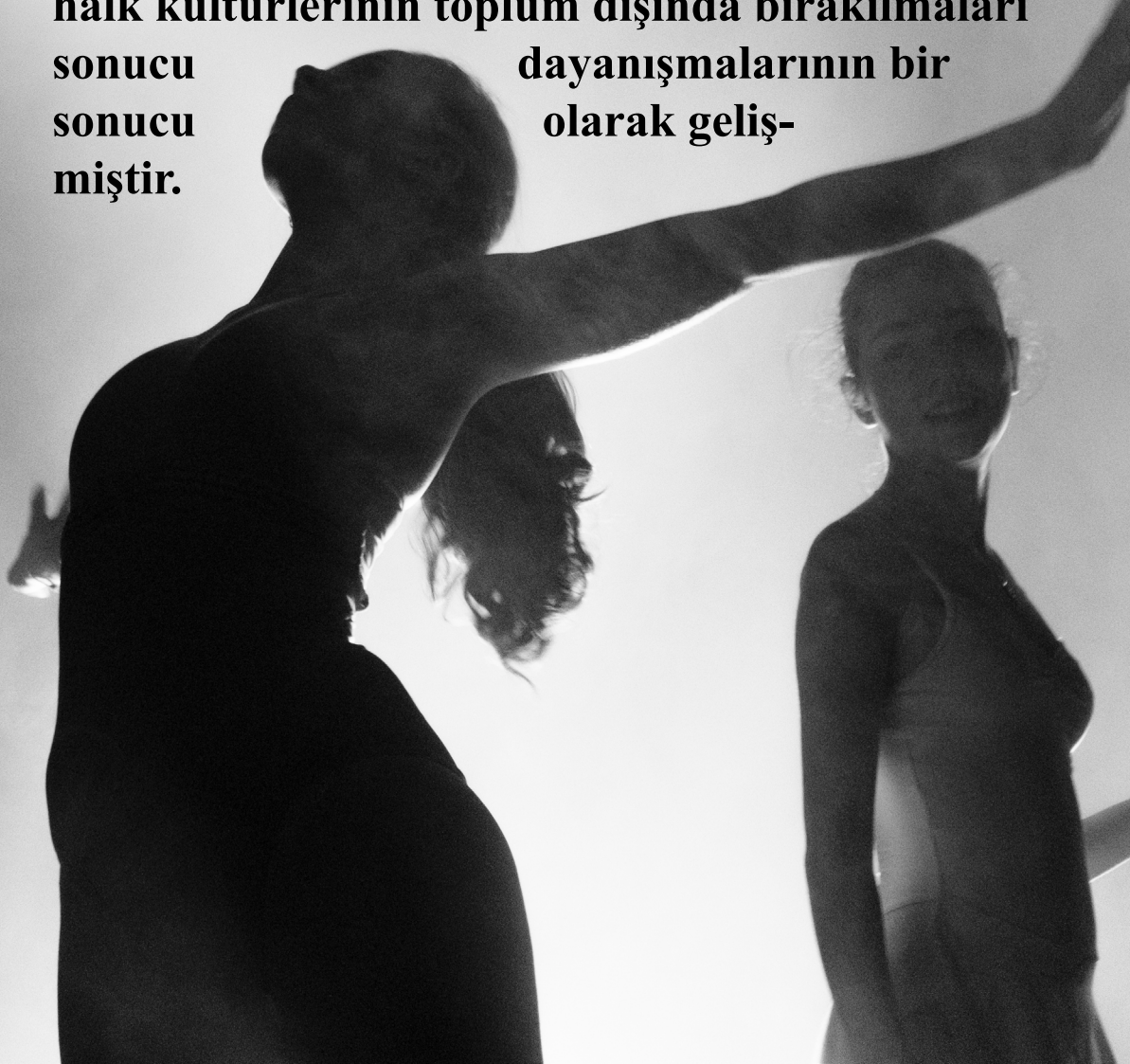
Gelecekte, müzik dağıtımının daha da dijitalleşmesi ve kişiselleşmesi bekleniyor. Blockchain teknolojisi, sanatçılara daha doğrudan gelir elde etme fırsatları sunabilirken, yapay zeka ve makine öğrenimi, müzik öneri sistemlerini daha da geliştirebilir. Ayrıca, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojiler, müzik deneyimini daha etkileşimli ve sürükleyici hale getirebilir.

Özetle müzik dağıtımının evrimi, teknolojik yeniliklerle şekillenen dinamik bir süreçtir. Fiziksel formatlardan dijital platformlara geçiş, müziğin erişilebilirliğini ve paylaşımını büyük ölçüde değiştirmiştir. Gelecekte, müzik dağıtımının nasıl şekilleneceği ise teknolojik gelişmelere ve kullanıcı taleplerine bağlı olarak şekillenecektir.

Flamenko: Aşk, İsyân, Haykırışın Müziği

Atakan Dinçer

Bu gün İspanya deyince akla gelen coşkulu ağıtlara denir Flamenko, İspanya'nın Endülüs bölgesinde doğmuş, kökleri yüzyıllar öncesine dayanan zengin bir müzik ve dans geleneğidir. Flamenkonun doğuşu, İspanyol kültürünün çok daha derin ve çok katmanlı bir tarihini bizlere yansıtır. Bu sanat formu, Arap, Çingene (Romani), Yahudi ve yerel İspanyol halk kültürlerinin toplum dışında bırakılmaları sonucu dayanışmalarının bir sonucu olarak gelişmiştir.

Flamenko'nun en belirgin unsuru, "cante" adı verilen şarkıdır. Şarkılar, genellikle melankolik bir duygusal yoğunluğa sahip olup aşk, acı, ayrılık ve adaletsizlik gibi derin temaları işler. Bu yoğun duygusal ifade, flamenkonun İspanyol toplumundaki köklü tarihine dayanır. 15. yüzyılda İspanya'da Katolik Kralların egemenliği altında kalan Romani halkı, büyük bir ayrımcılıkla karşı karşıya kalmıştı. Flamenko, bu baskı dönemlerinde Romani halkının duygularını ve kimliğini ifade etme yolu haline geldi. Aynı zamanda Arap ve Yahudi müziklerinden etkilenen melodik yapıları ve ritimleriyle de flamenko, Endülüs'ün çok kültürlü yapısını yansıttı.

Bu noktada, özellikle Hicaz makamının flamenko üzerindeki etkisi tartışılmaz bir gerçektir. Hicaz makamı, Arap müziğinin en karakteristik makamlarından biri olup, sizi adeta çöllerdeki bir bedevi gibi hissettirmeye yeterli bir makamdır. Özellikle İber Yarımadası'ndaki İslam kültürünün uzun süreli hâkimiyeti döneminde flamenkoya önemli bir katkı sağlamıştır. Flamenkonun en dinamik ritmik formlarından biri olan "Bulería", köklerinde bu makamın izlerini taşır. Bulería'nın derin duygusal yapısı, Hicaz makamının yarattığı melankolik ve gizemli havayı flamenko şarkılarına taşır. İslam sanatının Endülüse getirdiği melodik yapılar, bu müzikal formun zamanla gelişmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bu gün bile ikonikleşmiş 12/8 ritimde çalınan duygusal bir Bulería'yı hemen tanıyabilirsiniz.

Müzikten konuştuk, sıra flamenkonun dansında. Genellikle basitçe bir ya da birkaç gitaristin çaldığı ritmik müzik etrafındaki dinleyenlerin de alkışları eşliğinde yapılan bu danslara "baile" denir. Bu görsel şölen, flamenkonun dramatik ve görsel açıdan en etkileyici unsurlarından biridir. Dansçılar, genellikle elleriyle duygusal ifadeler yaratırken, ayak hareketleriyle güçlü ritmik motifler oluştururlar. Dansın sertliği ve duygusal yoğunluğu, İspanyol halkının tarihsel olarak yaşadığı zorlukların bir yansımasıdır. Dansçının beden dili ve yüz ifadeleri, bir hikaye anlatır ve izleyiciyi sahneye çeker. Flamenko dansı, yalnızca bir eğlence biçimi değil, aynı zamanda bir kimlik ifadesi olarak da kabul edilir. Günümüzde İspanya'nın özellikle güney bölgelerinde yapılan festivallerde ve sosyal etkinliklerde flamenko, toplumun kültür bilincini ve tarihini taze tutmak için sıklıkla icra edilir.

Flamenko'nun İspanyol kültürü üzerindeki etkisi sadece yerel düzeyde kalmamıştır. 20. yüzyılda, flamenko uluslararası arenada tanınmaya başladı ve İspanyol kimliğinin küresel bir sembolü haline geldi. 1970'lerde Paco de Lucía, Tomatito gibi sanatçılar, geleneksel flamenko ile caz ve klasik müzik unsurlarını birleştirerek bu müzik türünü daha da popüler hale getirdiler. Lucía'nın yenilikçi tarzı, flamenkonun sınırlarını genişleterek onun modern müzik dünyasında da etkili olmasını sağladı.

Uluslararası bu yayılma, duygusal Türk toplumunun da dikkatini çekti ve ülkemizde bu müzik oldukça popülerleşti. Ülkemizden Yaşar, Hakan Peker, Sertab Erener, Levent Yüksel ve diğer değerli sanatçılar müziklerinde flamenko formunu kullandı ve sevilen parçalara imza attılar.

1993 yılında bas gitarist ve şarkıcı Levent Yüksel, flamenko müziğinin önderlerin Paco de Lucía'nın "Palenque" adlı eserini dinlediğinde çok etkilendi ve şarkının bir cover'ini yapmak istedi. Bu gün çoğumuzun bildiği "Tuana", aslında "Palenque" şarkısının çok güzel bir yorumudur. Levent Yüksel, şarkıyı tamamladıktan sonra telif haklarında anlaşmak için Paco de Lucía ile iletişime geçmiştir. Paco, (Buleria eserlerinde kendisine sıklıkla 'Paco' diye seslenilmektedir) bu yorumu çok beğenip, herhangi bir telif ücreti istemediğini belirtip Levent Yüksel'i takdir etmiştir.

Günümüzde flamenko, UNESCO tarafından "Somut Olmayan Kültürel Miras" olarak kabul edilmiştir. İspanyol kültürünün dünyaya armağan ettiği bu sanat formu, yalnızca müzik ve dans değil, aynı zamanda bir hayat felsefesi olarak da görülmektedir. Flamenko, hem İspanyol halkının tarihsel ve kültürel mirasını taşır hem de İspanyol kimliğinin modern dünyada ifade edilmesinde önemli bir rol oynar. Yerel festivallerden uluslararası sahnelere kadar her yerde flamenko, İspanya'nın sanat ve kültür dünyasındaki önemini vurgulayan bir semboldür.

Kaynakça:

<https://flamencoistanbul.com/flamenko-hakkinda/#:~:text=Flamenko%2C%20G%C3%BCney%20%C4%B0spanya'n%C4%B1n%20End%C3%BCI%C3%BCs,%-C3%A7evresinde%20kayna%C5%9Fmas%C4%B1%20sonucu%20meydana%20gelmi%C5%9Ftir>

Yanılmak

Evlerimiz çok uzak birbirine
Bir dürbünüm olsa bakardım pencerelerine
Ve bir daha işaret vermezdim uzaktan
Kızı sanıp da annesine

Şevket Mutlu Sütçü

Cesur Yeni Dünya Kitabı İncelemesi

1932 yılında yayınlanmış olan bu eser, 600 yıl sonrası için hayal edilen ve toplumsal istikrar ile barış arayışında olan, gerçek duygulardan yoksun, distopik dünya tasviri yapan bir romandır. Romanın içeriğine dalmadan evvel, yazar Aldous Huxley üzerine biraz söz etmek faydalı olacaktır. Huxley, İngiltere'nin entelektüel ailelerinden birisine sahiptir ve ailesinin pek çok üyesi botanik, fizik gibi bilim alanlarıyla ilgilenmiştir. Huxley'de genç yaşta bu alanlara ilgi duymuş, ancak yaşadığı körlük sebebiyle felsefe ve edebiyata yönelmiştir. Özellikle 1. Dünya Savaşı'nın yarattığı yıkıma şahit olması, insanların birbirinden farkları olmayışını anlatma çabasına ve felsefeyi derin bir şekilde incelemesine sebep olmuştur.

Esmanur Polater

Huxley, bilimsel gelişmeler sayesinde bu ilerlemelerin de aynı şekilde yıkıcı olabileceği düşüncesini ortaya atmış ve güzelliğin acının bir sonucu olduğu fikrini desteklemiştir. Acının ortadan kalkmasının toplumun gelişimini sınırlayacağına inanmış ve acı çekme özgürlüğünün insanlardan alınmasının edebiyatı yozlaştıracağını savunmuştur. Kitap, devletlerin sosyolojik politikalarına doğrudan eleştiriler içerir. Batı medeniyetinin insan özgürlüğünü ve estetik yönünü sınırladığını vurgular. Huxley'nin bu romanı, bilim kurguyu, politik alegoriyi ve edebi tutkuyu birleştirerek yeni bir edebi tür oluşturmuş ve döneminde çokça tartışmalara neden olmuştur. Kitabın içerisinde yer alan cinsellik, uyuşturucu kullanımı ve dini ritüellere yönelik eleştiriler çokça tepki çekmiştir. Temel olarak metalaştırılmış bir toplum ele alınır. İnsanlar, üretim kapasitelerinden uzaklaştırılmış ve tüketime yönlendirilmiştir. Bu süreçte Taylorizm ve Fordizm'e yönelik eleştiriler devam ederken; seri üretimle beraber tüketime dayalı bir ekonomik modelinin insanları nasıl tükenilecek hale getirdiğini dehşet bir şekilde açıklamıştır. Kitap, aynı zamanda modern hükümetlerin barış ve güvenlik adı altında insan hayatlarına müdahalesini eleştirir. Özgürlüğün göreceliliği ve farklı tanımları üzerinde durarak, özgürlüğün göreceliliği öne çıkar. Huxley'in anlattığı bu distopik dünya, yönlendirilen düşüncelerin ve toplumsal istikrarın özgürlükten daha önemli olabileceği düşüncesi üzerinedir.

Romanda dikkat çeken semboller şunlardır:

Malthus teorisi, nüfus artışının besin kaynaklarına yetmeyeceği düşüncesine dayalıdır ve kitapta doğum kontrol haplarına bu ad verilmiştir.

Dayanışma hizmeti, toplumun kötü olaylara karşı birleşmesi, tepki göstermesi fikriyle ele alınmıştır.

Fosfor geri kazanımı, ölü bedenlerin ham madde olarak kullanılma düşüncesidir.

Koşullandırma, insanların toplumun işleyişine dair bilgi sahibi olmamaları gerektiğini vurgular, aksi takdirde bilgi felaket sonuçlar doğurur.

Romanın geçtiği dönem, Ford'un otomobil üreticisi olarak sembolleştirildiği, Ford öncesi ve sonrası olarak tarihsel bir ayrımın yapıldığı bir ütopyadır. Toplumun istikrarını sağlayabilmek için beş farklı seviyeli bir kast sistemi oluşturulmuştur: Alfalar, Betalar, Gamalar, Deltalar ve Epsilonlar. Her kast, belirli oranlarda "soma" adı verilen ve mutsuzluğu engelleyen bir ilaç almaktadır. Bu ütopyada normal doğum yoktur, üreme kuluçka süreciyle yapılır ve insanlar daha bebekken kastlarına

uygun şekilde koşullandırılır. “Neo-pavlovcu şartlandırma” ve “hipnopedya” gibi yöntemlerle bireyler, toplumun düzenine daha uygun hale getirilir.

Ana karakter Bernard Marx, boyu nedeniyle diğer alfalar arasında kendisini yetersiz hisseden ve toplumdan bağımsız düşünmeye eğilimli bir karakterdir. Bernard, Lenina Crowne’a ilgi duyar ve onunla birlikte vahşi rezervasyona gitmek ister. Sonrasında, toplumdan dışlanmış olan John adında bir karakterle tanışır. John’un annesi, yıllar önce rezervasyonda bırakılmış Linda’dır. Bernard, John’u topluma bir sembol olarak tanıtarak, toplumun düzenini eleştirmek için kullanmak ister.

Bernard’ın popülerliği John’un topluma girmesiyle hızla artar, ancak John’un bu dünyaya uyum sağlayamaması ve annesinin ölümü, toplum düzenine karşı çıkmasına sebep olur. Kitabın sonunda, Bernard, Helmholtz Watson ve John bir adaya sürgün edilmek üzere yargılanır. John, sistemle olan mücadelesini kazanamaz ve sonunda intihar eder.

Bu ütopya, Huxley’in insanlığın geleceğine dair karamsar öngörülerini ve teknolojik ilerlemelerin insan doğasına olabilecek olumsuz etkilerini baz alır. Özgürlüğün ve bireyselliğin yok edilmesinin sonuçlarını dehşet bir şekilde gözler önüne serer.

Durulmak

Sonra birisi çıktı halkın içinden
Ya bağımsızlık ya da mutluluk, dedi
Anlamadı kimse onu
O da zaten sadece söylemek istedi

Mutluluk geçicidir diye bağırdı adam
Bir şeye bağlılık gerektirir
Bağlandığın olguya uygunluk
İnsana mutluluk getirir

Ne kadar bağlanırsan bu olguya
O kadar mutlu edersin kendini
Ve olguya uyamadığında da
Bir o kadar yiyip bitirirsin bendini

Mutluluk geçicidir diye bağırdı adam
Ama huzur öyle değildir
Dengeli bir bağımsızlıktır huzuru getiren
Olgunlaşmak bunu gerektirir

Bir gün mutlu bir gün mutsuz olmaktansa
Her gün huzurlu olmayı tercih ederim dedi adam
Ne de olsa bağlı olduğu olgular bittiğinde
Kendi hayatını sonlandırmamalı insan

Birden korku sardı halkı
Senin bağımsızlığının bize zararı olmaz mı
Olmaz dedi adam
Bağımsız bir insan kendi doğasına uygun yaşar
Ne bir damladır düşer ne de bir sudur taşar
Sakin bir nehir gibi ilerler
Yıkamaz artık onu güçlü yeller
Rüzgarlar yalnızca gelir geçer
Nehir ise yoluna devam eder

Halk saygı duydu adama
Kimi yolun yolumdur dedi takip etti
Kimi ise benlik değildir dedi yoluna devam etti
Nehir değişmemişti
Ancak rüzgar durulmuştu

Teşekkür Ederiz...

Bölüm ve Alan Başkanları:

Alp Karadeniz (Edebiyat Bölüm Başkanı)

Atakan Dinçer (Müzik Bölüm Başkanı)

Azra Öz (Görsel Sanatlar Bölüm Başkanı)

Yazarlar:

Alp Karadeniz (Edebiyat Bölüm Başkanı)

Atakan Dinçer (Müzik Bölüm Başkanı)

Esmanur Polater (Kulüp Üyesi)

Şevket Mutlu Sütçü

Murat Eren Kutlu (Pozitif Bilimler Alan Başkanı)

Muhammed Berat Ensari (Kulüp Üyesi)

Zeynep Kanık (Kulüp Üyesi)